

[Ebba Strange]

gende princip, der ligger bag ved vores ønske om at præcisere, at justitsministeren kan få den beføjelse, som vi nu giver ham gennem lovforslag nr. L 201.

Det er ikke for at ændre ved flygtninge-nævnets endelige afgørelse om asyl, men det er et udtryk for, at der, selv om man ikke bliver anerkendt som flygtning, kan være andre væsentlige humane grunde, der kan tale for, at man ikke smides ud af Danmark.

I disse spørgsmål ligger der klart nogle politiske modsætningsforhold. Det kommer til udtryk ved debatter herinde i salen, det kommer til udtryk ved debatter ude i landet, men jeg håber også, at vi kan få et bredt flertal for det, der er hovederindet i vores lovforslag.

Jeg vil godt vende tilbage til hr. Bjørn Elmquists oplysning om de flere års ventetid i Schweiz, for jeg ønsker ikke, at vi skal op på flere års ventetid i Danmark; det må under alle omstændigheder være en belastning. Derfor har vi også tilsluttet os forslaget om, at man kunne dele flygtningenævnet op i forskellige afdelinger, når sagspukkelen var stor, sådan at man kunne få sagerne hurtigere behandlet.

Vi har også tilsluttet os, at der i sager af hastende karakter og i åbenbart grundløse sager kan foretages en særbehandling. Men vi vil ikke være med til at slække så meget på retssikkerheden – det kalder jeg det nu også, og så kan det være, at hr. Bjørn Elmquist kommer herop igen, men jeg vil stadig væk kalde det retssikkerhed – for de mennesker, der i forvejen er i en så ubehagelig situation, som asylsøgere er, at vi vil fratage dem retten til mundtlighed. Derfor har vi opretholdt vores forslag om hastenævnets sammensætning og kravet om mundtlighed. Det er for os noget helt afgørende og vigtigt.

Hr. Bjørn Elmquist siger: hvis vi nu havde valgt en domstolsafgørelse i sin tid i stedet for en nævnsafgørelse? Ja men det gjorde vi med vilje ikke, og det hænger sammen med, at der i disse sager er meget andet end jura. Det skal ikke være rene domstolsafgørelser, og derfor er det klart, at vi kommer ind i nogle problemer, når vi sammenligner nævnet med en egentlig domstol. Vi kommer ind i nogle juridiske afgrænsningsproblemer, som ikke er lette for nogen af os. Det kan jeg jo høre, selv når statsretseksperterne udtaler sig, og så er det klart, at det også er svært for

lægmænd som os andre. Men det var ikke tilfældigt, at det var et flygtningenævnet, vi oprettede, mens vi lod en lang række andre sager i den nye udlændingelov afgøre endeligt ved domstolene.

På baggrund heraf er det også vigtigt, at hastesager bliver behandlet på den måde, vi har foreslået fra flertallets side. Jeg mener, at vi har travlt, men jeg mener ikke, at vi har så travlt, at det må gå ud over hverken det retssikkerhedsmæssige eller det humanitære. Derfor står vi stadig væk fast på lovforslag nr. L 201, og jeg håber, det lykkes at få så bred opbakning bag det som muligt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Når fru Ebba Strange fremfører, at vi her i Danmark modtager færre flygtninge, end de gør i andre lande, kunne jeg godt tænke mig at vide, hvilke statistikker og hvilke årstal der giver fru Ebba Strange anledning til at gå herop og fortælle det. Det er jo sådan, at vi efter den nye udlændingelovs indførelse simpelt hen har fået et boom af flygtninge. Det er ikke, som det var f.eks. i 1982, som jeg har set en statistik for. Den kan man på ingen måde sammenligne med. Er det den, fru Ebba Strange henviser til?

Bernhard Baunsgaard (RV):

I forbindelse med de to forslag, som vi behandler her i dag, har jeg først nogle bemærkninger til hr. Hagen Hagensen i anledning af det, han sagde om muligheden for, at ministeren i særlige tilfælde kan give opholdstilladelse, selv om man siger, at vedkommende asylansøger ikke kan få flygtningestatus. Hvis man vil opretholde, som justitsministeren gjorde det, at Danmark har den bedste udlændingelov eller de bedste regler for at behandle asylansøgere, så forstår jeg slet ikke bemærkningen. Vesttyskland har jo en sådan mulighed.

Så var der spørgsmålet om at fremme effektiviteten i behandlingen af sagerne. Her kan der naturligvis være to motiveringer, som jeg godt kan mene er acceptable begge to. Den ene er, at det danske samfund som noget helt naturligt må fremskynde behandlingen af sagerne, fordi vi ikke kan give opholdstilladelse til folk, der ikke er flygtninge, men som af andre grunde ønsker at komme